

Έρωτικές παραστάσεις και συμβολισμός

Πολλοί είναι οι πολιτισμοί που χρησιμοποιήσαν στήν τέχνη τους έρωτικά θέματα, χωρίς θέδαια νά έχουν όποκλειστικά αυτό πού έμεις σήμερα δύνομάζουμες έρωτικό χαρακτήρα, δηλαδή διεγερτικό περιεχόμενο.

Οι εικονογραφικές μαρτυρίες πού σώθηκαν ώς τις μέρες μας είναι πάνηπολες και άποτελούνται, ώς έπι το πλείστον από ωγυρισμένη αγγεία. Άνδρεσα σ' αυτά έχωριστη θέση κρατούν έκεινα πού εικονογραφούν την έρωτική ζωή των 'Αθηναίων των δου·4ου αι. π.Χ. Και πάλι όπο τά άγγεια αυτά άλλα έχουν θρησκευτικό χαρακτήρα, δεμένο με τό θάνατο, τήν άναπαραγνή, τή βλάστηση, ένω μιά άλλη κατηγορία άποτελείται από ωγυρισμένες μέ αποτροπιακό χαρακτήρα, στις όποιες ο φαλλός άποτελεί τό πο κοινό σύμβολο. Τέλος μά τρίτη κατηγορία αγγείων φέρει παραστάσεις καθαρά έρωτικές ή χιουμοριστικές.

Γονιμότητα

"Όλες οι θρησκείες, και κυρίως οι πού πρωτόγονες, έχουν ως άδρανα τή γονιμότητα. Η γονιμότητα τής γυναικας σημαίνει αναπαραγνή τού γής και τών ζώων σημαίνει άπειρα τροφής. Ή ίδεα τής γονιμότητας και τού πλούτου συχνά είκονίζεται με γυναικα και παιδί, με φρούτα και φυτά ή και με μιά θιυφαλούλη άνδρικη μορφή (εικ. 1-2) ή άκομα μέ έναν άπλο φαλλό (εικ. 3). Ακόμα και σκηνές ζευγαρώματος ζώων και άνθρωπων έχουν θρησκευτικό χαρακτήρα σχετικό με τή γονιμότητα: Σέ θρησκευ-

τικές τελετές συναντάται ή ιερογαμία πού έξασφαλίζει τή συνέχιση τού ειδους και τήν καλή σοδειά. Άλλα δόποια και άν είναι ή μορφή (γυναικα, γυναικα μέ παιδι, έρωτική σκηνή, φαλλός) τό θρησκευτικό νόημα παραμένει τό ίδιο. Οι παραστάσεις πού κοσμούν τά άρχαία άγγεια δέν πρέπει λοιπόν νά μάς παραξενεύουν. 'Αφού οι θεότητες που προστάτευαν τά παιδιά, τά σπιτικό, τή βλάστηση είχαν άμεση σχέση με τόν έρωτα (εικ. 4)'.

Σύμβολα

"Όπως είπαμε κιόλας, σεξουαλικά σύμβολα συναντάμε και μέ αποτροπαϊκή ιδιότητα: 'Ο φαλλός που συμβολίζει τή γονιμότητα έχει και αποτροπαϊκό χαρακτήρα (εικ. 5). Γιά παράδειγμα, οι όμρειες(εικ. 6-7), στήλες πού έφεραν τήν κεφαλή τού Έρμη και έναν φαλλό, τοποθετούνταν έξω από τά σπίτια γιά νά δώχουν τό κακό, ή Διόνυσος είχε στής γιορτές του όμοιώματα τεράστιων φαλλών (εικ. 8-9) που έπισης έδωχαν τό κακό και έξασφάλιζαν τήν εύημερια (καλλέργεια). 'Ο Πάν, γιώς τό Έρμη, θεός τών κοπαδιών (κτηνοτροφία) έμφανιζόταν μισός άνθρωπος και μισός τράγος", συχνά θιυφαλλός, άλλοτε μέ καθαρά αποτροπαϊκό χαρακτήρος και άλλοτε μέ χιουμοριστικό (εικ. 10). Ο Πάν είχε πολλά κοινά στοιχεία μέ τούς Σατύρους, έπισης «κτηνώδη» δύντα πού είχαν μορφή μισή άνθρωπου και μισή άλλογυ (εικ. 8-9) συμβολίζοντας τίς πρωτόγονες δυνάμεις τής φύσης. 'Ετοι, παραστάσεις φαλλών μεμονωμένων έχουν χαρακτήρα καθαρά προστα-

τευτικό και, μέσω τής πρωτόγονης φύσης, και τρομαχτικό. Πολλές παραστάσεις φαλλών έμφανιζουν διάφορα χαρακτηριστικά πού καθορίζουν ίσως τή χρήση τους, όπως γιά παράδειγμα τό tintibulum, φαλλός μέ κουδουνάκια πού προστάτευαν τά κοπάδια (εικ. 11). Συναντάμε δόμως και συνδυασμό αποτροπαϊκών συμβόλων: Φαλλό μέ μάτι - το έξοχην αποτροπαϊκό σύμβολο ώς τίς μέρες μας (εικ. 12). 'Η πληθώρα τών φαλλών παραστάσεων ύφειλεται στό γεννόνς ότι ή άρχαια έλληνηκή κοινωνία ήταν άνδροκρατούμενη και έπομένων τά άνδρικά γεννητικά δργανα αποτελούσαν σημαντικό στοιχείο της (εικ. 13).

Σύμβολα σεξουαλικά βρίσκουμε και ώς τάματα: Μήτρες, άνδρικα γεννητικά δργανα προσφέρονταν καμωλένα παρά διάφορα υλίκα στούς θεούς, θεραπευτές ειδικευμένους (εικ. 14).

Έρωτικά θέματα

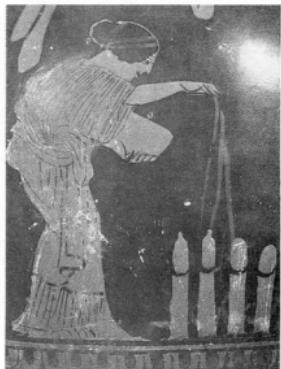
Βέβαια υπάρχουν και οι έρωτικές παραστάσεις πού δείχνουν τήν εικόνα μιάς εύχαριστης στιγμής. Αύτές έχουν συχνά ως θέματα θείκες ουζέψεις μέ θνητές, δύντα είναι λίγες οι φορές πού οι θεοί μεταμορφώνονται σέ ζώα γιά νά ζευγαρώσουν μέ θνητές (εικ. 14). 'Από τά 'έρωτικά' άγγεια τά περισσότερα φέρουν παραστάσεις μέ άνδρες και γυναικες (εικ. 15-16), όπως λιγότερα είναι έκεινα πού παριστάνουν ώρμους άνδρες με έφιθους (εικ. 17) και τέλος ένα ζευγός εικονογραφεί σύμπλεγμα γυναικών (εικ. 18). Στίς έτεροφύλετες παραστάσεις ποτέ δέν είκονιζονται σεθάδμεις ού-

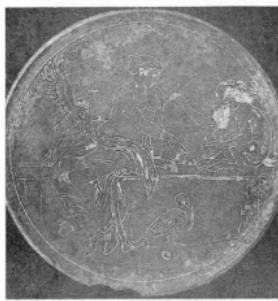
1. Ο Πριαπος κρατά μια ζυγαριά με την οποία ζυγίζει ένα καλάθι με φρούτα και τόν φαλλό του (1ος αι. π.Χ., τοιχογραφία της Πομπήιας).

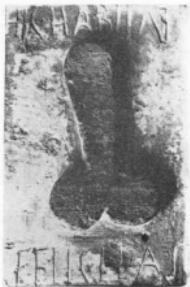
2. Ο Πριαπος κρατά στην άγκαλια του ποιδά (ελληνιστικό χάλκινο άγαλματιδίο, Boston Museum of Fine Arts).

3. Μια γυναικα ραντίζει φαλλούς άκουμπιμένους στη γη. Ιωνικό πρόκειται για τελεστουργική πράξη που έχει σχέση με τη γονιμότητα της γῆς (Ερυθρόμορφο άγυρο γύρω στο 430-420 π.Χ. British Museum E-810).

4. Η Αφροδίτη και ὁ Πάν παιζουν ζόρια. Η Ἀφροδίτη έχει δίπλα της έναν έρωτιδα, ένω στά ποδια της στέκει μια πάτη, κι αυτή έρωτικό σύμβολο (χάλκινο κάποτε τού βρετανικού Μουσείου).

5. Ἀνάγλυφος φαλλός με ἐπιγραφή «Hic Habitat Felicitas» (έδω κατοικει η ευτυχία) (Αρχ. Μουσείο Νεαπόλεως).

6. Μαρμάρινη στήλη του Ερμη από τη Σιφνο (520 π.Χ. Αρχ. Μουσείο Αθηνών).

7. Λατρεία της Ερμείας (Αττικό άγγειο, Μουσείου Βερολίνου F 2525).

8. Εταιρείς χορευουν γύρω από ομοιωμα φαλλού στη διάρκεια θρησκευτικής τελετής (5ος αι. π.Χ. Villa Giulia, Ρώμη).

9. Γυναικα που κρατά ομοιωμα υπερμεγέθους φαλλού, ιως σε σχέση με γιορτές (5ος αι. π.Χ. Μουσ. Βερολίνου 3206).

10. Λεπτομέρεια ρωμαϊκής σαρκοφάγου με διονυσιακές ακνές. Άριστερά μια έρμεια με κεφαλή Πανός (2ος αι. μ.Χ. Μουσείο Νεαπόλεως RIP 27710).

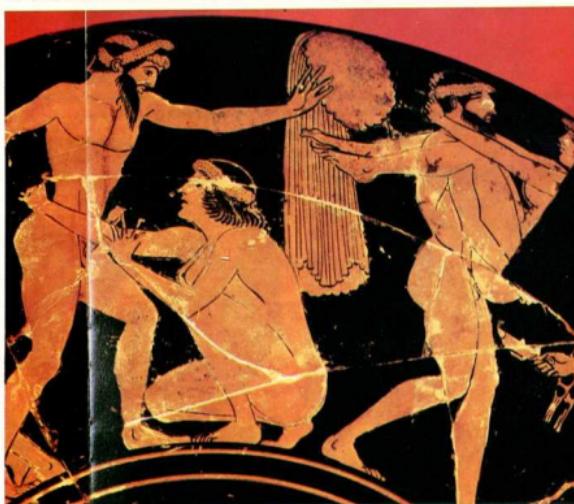
11. Tintibulum. Φαλός με κουδουνάκια (Ρωμαϊκό χάλκινο του 1ου αι. μ.Χ.).

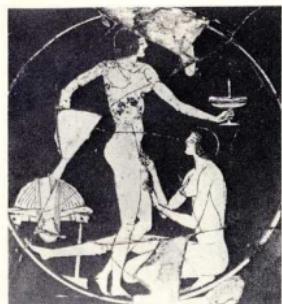
15. Σκηνή συμποσίου με δύο ζευγάρια (θόρ. αι. π.Χ. Βρυξέλλες R 351).

17. Άνδρας πάνει γνωριμία με έφηβο.

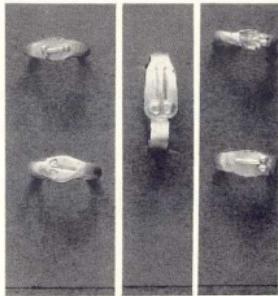
16. Ζευγάρια (Αρχαιολογικό Μουσείο Φλωρεντίας).

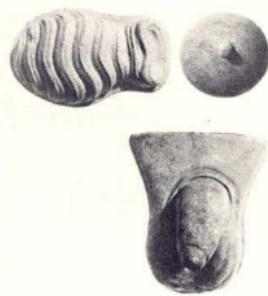
18. Σύμφωνα με τὸν κ. J. Dover, (Greek Homosexuality, New York 1980) προκύπτει για γυναικεία ομοφυλοφία ενώ κατά τη γνώμη της C. Johns (Sex or Symbol, London 1982) είναι σκηνή σύχετη ἀπό έρωτικό περιεχόμενο.

12. Κοριτοί με δημοιωματα φαλλών. Όλοι οι φαλλοί έχουν μάτι (500-475 π.Χ. Μουσείο του Λούβρου 307).

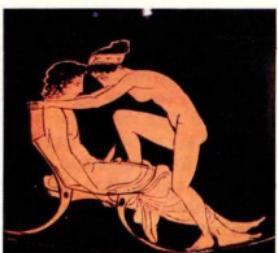
13. Κοιμημάτα - φυλακτό για το μάτι με παραστάσεις ἀνδρικών γεννητικών μορίων. Ορισμένα δαχτυλίδια είναι τόσο μικρά που μόνο από ποιδιά υπορύουσαν να φορεύθησαν.
14. Πλήνια αφειερώματα σε θεούς θεραπευτές (3ος - 2ος αι. π.Χ. British Museum).

19. Σκηνή συμποσίου. Οι γυναίκες που παρευρισκούνται ποτε δέν είναι σεβάσμιες σύζυγοι. Συνήθως πρόκειται για χορεύτριες, μουσικούς, έταιρες (4ος αι. π.Χ.).

20. Η γυναικα ἀντικείμενο. Τρεις άνδρες τή μεταχειρίζονται για τήν ικανοποίησή τους.

21. Ἐρωτική σκηνή ζεύγους όπου τά πρόσωπα σχηματίζουν ἕνα κλειστό κύκλο ύπογραμμίζοντας τήν τρυφερότητα τής έκφρασής τους (τέλος τού 5ου αι. π.Χ. Μουσείο Νεαπόλεως RP 27717).

ζυγοί, πάντοτε πρόκειται για έταιρες ή για πόρνες (εἰκ. 19). Συχνά από την έκφραση τών γυναικών λείπει ολότελα ή εύχαριστη, ἀφού τίς μεταχειρίζονται ώς ἀντικείμενα κορεομού τού ἀνδρικού σεξουαλικού ἐντατικού (εἰκ. 20). Βέβαια δέν λείπουν και οι τρυφερές σκηνές, οι γεμάτες εὐάλιθησια και αισθητισμό (εἰκ. 21). 'Αναμέσα στή θρησκευτική και τήν έρωτική παράσταση βρίσκεται ο 'Ερμηπαρφρόδιτος, συνδυασμός τού Τέλειου σεξουαλικού ἀντικείμενου, μιάς και στό πρόσωπο του συνδυάζονται τά σεξουαλικά χαρακτηριστικά και τών δύο φύλων.

Ο 19ος αιώνας και η σεμνότυφη ήθικη πού κυιαρχώνεις τήν ἑπούχη ἑκείνη ευδύνεται για τήν ἐλεύθερη γνώσης πού ἔχουμες ἀκόμα και σημερα γιά ἀντικείμενα διακοσμημένα ή σέ σχήμα ἐρωτικού θέματος. Παρόμοια ἀντικείμενα κλειδώνονται στά ντουλάπια τών μουσείων ή τοποθετούνται σέ βιτρίνες, πιών από άλλα, έτσι ώστε νά μην προσβάλλουν τό αιθημό της δημοσίας αἰδούμενος. Αν και ή σεξουαλικότητα μιάς κοινωνίας ἀποτελεί μέρος τού πολιτισμού της, είναι ἀκόμη στίς συνήθειές μας νά μιλάμε καλυμμένα γι' αὐτήν.

Σημειώσεις

1. 'Ο Διόνυσος, προστάτης τής γονιμότητας τής γῆς μέσω τού θανάτου και τής ἀναγέννησης τής φύσης, είναι και θεός τού κρασού, το πού αυτού που θυγεῖται οντόθυρο εκτός θαυτού, ή κατάσταση που γένενται τό θέατρο.

2. 'Ο Παν προκαλούσαν τον «πανόπο» στούς ἀνθρώπους, φόδο δινελήγητο, φόδο της μοναξίας. Ή δανειστεί τη μορφή του στο διάβολο τής χριστιανικής θρησκείας.

3. Museum Segnatum: Είναι τμῆμα τού Μουσείου τής Νεαπόλεως τής Ιταλίας τό οποίο μπορεί κανείς νά ἐπισκεφθεί μόνο μέ ειδική άδεια γιατί περιέχει ἐρωτικά ἀντικείμενα.